AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Viertel 12. Jh.
Seite 11r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36530
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

decelo tamquā uī magna fer—ret spūs. Bene uī magna. quia spūoris
ei omnis uirtus eqe. ⁊ uirtus ē illa quā spū scō apli ēsecuti s. Bene
ea pibit ante faciē dni sēs iobes. qui pnuntiō natus ⁊ pnuntius
mortuus ē. Et fortassis hoc mysteriū inhac urta nra hodieq; celebrē.
Preeurrit eni, nrē animę quedā uirtus iobis eū credere paratō inxpm.
ut parere adfidē animę uias nrās. ⁊ deuitę istius tramite tortuo
so. rectas semitas nri faciat cōmeatus. ne anfractu labantes erroris.
quo omis uallis animę nrē uirtutis fructib; possit impleri. ⁊ omis
secularium attitudo mentę dno se humili magis timore psternat.
sciens nihil sublime posse ēe qd fragile ē. Et dixē Zacharias ad
anglm. Unde hoc scia. ego enī sū senex. ⁊ uxor mea pecessit in
dieb; suis. Et respondit ei angls dicēs. Ego sum gabriel angls
qui adsto ante dnm. ⁊ missus sū hēc annuntiare tibi. ⁊ eris ta
cens ⁊ ~~eris tacens~~ ⁊ nō poteris loqui. usq; indie quo hēc omnia
fiant. Propter qd nō credidisti uerbis meis. quę implebunt in
tempore suo. Condēpnat silentio incredulitas sacerdotis. ⁊ si
des ppharū pbat oculo. Clama inquit. Et dixi. Quid clamabo.
Omis caro fenū. Uides iubentis imperiū. obtēperantis obseq
ū. imrogantis affectū. obsequentis oraculū. Credidit eni q qd
clamaē exposeit. ⁊ quia credidit ppharum. At ū Zacharias qa
nō credidit nō potuit loqui. sed erat annuens illis ⁊ pmansit
mutus. Non uni mysteriū nec uni silentiū ē. tacē sacerdos.
tacē ppha. nisi fallor in uno uox totius plebis obmutuit. quia
in uno totus addnm pmoysen ppls loquebat. Cessatio sacerorū
⁊ silentiū ppharū. tacturnitas ppheę. ⁊ tacturnitas sacerdotis ē.
Austera inqt ualida uirtutē ppham ⁊ ēsiliarū. ⁊ uerē abstulit
ppias aquib; abstulit uerbū qd loq in ppbis solebat. Et uerē
his abstulit uirtutē aqb; di uirtus recessit. abstulit his ēsiliarū.
quos magni ēsilii angls declinauit. abstulit uocē qa uox uerbi.